

Írta: Jeffrey R. Holland elder

a Tizenkét Apostol Kvórumából

Nincs hely többé lelkem ellenségének

A Magasságos iránti hűségünk öröme és lényünk legjava legyen bennünk, miközben a szeretetünket, házasságunkat, társadalmunkat és lelkünket olyan tisztán tartjuk, amilyennek azokat Isten szánta.

Holland nőtestvérrel nemrég épp kiszálltunk egy távoli reptéren a gépből, mikor odasietett hozzánk három gyönyörű fiatal nő, akik szintén ugyanazon a járaton utaztak, hogy üdvözöljenek bennünket. Elmondták, hogy egyháztagok, ami azért nem volt túl meglepő, mivel azok, akik nem a mi hitünket vallják, általában egyik reptéren sem futnak oda hozzánk. Egy váratlan beszélgetés közben nem sokkal ezután könnyes szemmel elpanaszolták, hogy mindhároman a közelmúltban váltak el, mind-egyikük a férjük hűtlensége miatt, és hogy az elhidegülés és bűnbeesés mindegyik esetben férjük pornográfia-hoz való vonzódásával kezdődött.

Ahogy mai üzenetemet ezzel a kellemetlen bevezetővel kezdem – mely kihívást jelent a számomra –, egyre inkább úgy érzem magam, mint az ősi Jákób, aki így szólt: „...elkeserít, hogy oly sokimondó beszédet kell használnom benneteket illetően, ...akik közül sokaknak rendkívül gyengédek, szeplőtelenek és finomak az érzéseik”¹. De nyíltan kell beszélnünk. Talán a bennem lévő apa vagy nagypapa miatt e fiatal nők

könnyei – Holland nőtestvérhez hasonlóan – az én szemébe is könnyeket csaltak, kérdéseik pedig bennem is felvetették a kérdést: miért vesz körül bennünket ilyen súlyos erkölcsi romlás, és miért esik mindezeknek áldozatul, szörnyű sebeket szerezve, oly sok ember és rengeteg család, beleértve néhány egyháztagot is?

De persze a saját kérdésekre legalább részben tudtam, hogy mi a válasz. Elég gyakran találjuk magunkat egyfajta keresztútban a minden irányból ránk zúduló erkölcstelen üzenetek miatt. A film-, televízió- és zeneipar sötétebb oldala egyre mélyebbre süllyed a durva beszéd és helytelen szexuális magatartás terén. Elkészerítő, hogy ugyanaz a számítógép és internetszolgáltatás, mely

lehetővé teszi, hogy családtörténeti munkát végezzek, és előkészítsem a neveket a templomi munkára, szűrő vagy szabályozás nélkül ugyanúgy hozzáférést biztosíthat gyermekeimnek és unokáimnak egy olyan erkölcsi szennycsatornához is, mely elméjünkben örökre helyrehozhatatlan sérüléseket okozhat.

Emlékeztek rá, hogy e fiatal feleségek azt mondták, férjeik hűtlensége a pornográfiahoz való vonzódással kezdődött, de az erkölcstelen viselkedés nem csak a férfiak problémája, és nem csak a férfiek eshetnek bűnbe. Az égerkattintásnyira lévő veszély – beleértve ebbe azt is, ami a csevegőszobában történő virtuális találkozáskor történhet –, nincs tekintettel az áldozatára, lehet az férfi vagy nő, fiatal vagy idős, házasság vagy egyedülálló. A gonosz pedig, csak hogy meggyőződjön róla, a kísértés egyre elérhetőbb, szorgalmasan kiterjeszti lefedettségét a mobiltelefonokra, videojátékokra és iPodokra is.

Ha abbahagyjuk a probléma ágának fűrészelgetését, és inkább lesújtunk közvetlenül a fa gyökerére, nem meglepő módon azt láthatjuk, hogy a testi vágy, a bujaság bűjlik meg ott valamilyen alattomos formában. A *bujaság* egy kellemetlen szó, és bizony kellemetlen téma a számomra, mégis okkal sorolják egyes hagyományok szerint a hét halálos bűn² legvégzetesebbjei közé.

Hogy miért halálos bűn a bujaság? Nos, azon túl, hogy teljesen eltaszít bennünket a Lélektől, s ezzel megsebzti a lelkünket, úgy vélem, azért is bűn, mert beszennyezi a legmagasztosabb és legszentebb kapcsolatot, melyet Isten a halandóságban ad nekünk – azt a szeretetet, mely egy férfi és egy nő érez egymás iránt, valamint a házaspárok azon vágyát, hogy gyermekeket hozzanak egy olyan családba, melyet az örökkévalóságra szántak. Valaki egyszer

azt mondta, hogy az igaz szerelmnek magában kell foglalnia a folytonosságot is. Az igaz szeretet kitart. A testi vágy azonban olyan gyorsan változik, mint ahogy a bujaság foglya átvált egy másik pornográf tartalmú oldalra, vagy séta közben megpillant valakit, aki újabb célpontja lehet szexuális vágyainak. Az igaz szerelem teljesen lábba hoz bennünket, mint ahogy Holland nőtestvér engem; legszívesebben fennhangon hirdetnék a háztetőkről. A bujaságot azonban szégyen és álcázás jellemzi, szinte kóros, leküzdhetetlen kényszer a rejtőzködésre – minél későbbre jár és sötétebb az óra, annál jobb; és csupán a biztonság kedvéért az ajtó kétszer is rá van zárva. A szeretet arra készít bennünket, hogy kinyújtsuk kezünket Isten és a többi ember felé. A bujaság viszont minden, csak nem Istentől származó, és csak az élvezeteknek hódol. A szeretet kitárt karokkal és szívvel érkezik, a testi vágy csupán hatalmas étvágygal.

Álljon itt csak néhány ok azok közül, hogy a szeretet igazi értelmének megrontása miért is oly pusztító – akár csak képzeletben, akár egy másik személlyel zajlik is le. Azt rombolja le, ami az Istenbe vetett hitünk után rögtön a második helyen szerepel: a szeretetünkbe vetett hitet. A bizalom azon pilléreit rengeti meg, melyekre a jelenlegi – vagy jövőbeli – szeretet épül. Ezt a bizalmat pedig hosszú időbe telik újra felépíteni, ha már egyszer elveszett. Ha ez a probléma súlyossá válik – legyen ez személyes családi környezetben, vagy a nyilvánosság előtt egy megválasztott tisztségviselővel, üzleti vezetővel, médiasztárral vagy neves sportolóval –, akkor az épületre, melyet egykor azért emeltek, hogy erkölcsileg felelősségteljes társadalmaknak adjon otthont, kiakaszthatjuk az „Ingatlan kiadó” táblát.³

Legyünk bár egyedülállók vagy

házasok, fiatalok vagy idősök, beszéljünk most egy keveset arról, hogy miként védekezhetünk a kísértés ellen, bármilyen formában nyilvánuljon is meg. Lehet, hogy napjainkban nem tudunk gyógyírt találni a társadalom összes betegségére, de arról ejthetünk pár szót, hogy mi személyesen mit tehetünk ellenük.

- Mindenekelőtt ott kezdjétek hozzá, hogy elhatárolódtok azoktól az emberektől, dolgoktól és körülményektől, melyek ártani fognak nektek. Ahogyan azt az alkoholizmus-hoz hasonló problémákkal küzdők is tudják, a kísértés közelségéből eredő vonzás végzetes lehet. Ugyanez igaz az erkölcsi dolgokra is. Mint ahogy József is tette Pótfár feleségének jelenlétében⁴, egyszerűen meneküljétek el – fussatok olyan messzire, amennyire csak tudtok az elől, aki vagy ami csábít benneteket. És kérlek titeket, amikor elmenekültök a kísértés helyszínéről, *ne* adjátok meg az új címeteket.
- Ismerjük el, hogy a valódi függőségek által leláncolt embereknek előbb vagy utóbb a saját akaraterüknél többre lesz szükségük, és ezzel lehet, hogy ti is így vagytok. Törekedjétek erre a segítségre, és fogadjátok el azt! Beszéljétek a püspökökötökkel! Kövessétek a tanácsát! Kérjétek papsági áldást! Használjátok ki az egyházi Családi

Szolgálatok által nyújtott lehetőségeket, vagy kérjétek szakember segítségét! Imádkozzatok szüntelen! Kérjétek, hogy küldjenek anyagokat a segítségetekre!

- A számítógépeken lévő szűrők és a helytelen dolgok kizárása mellett ne feledjétek, hogy az élet egyetlen valódi irányítója az önuralom. Gyakoroljatok nagyobb uralmat, mikor határesetnek tűnő pillanatokkal találjátok szembe magatokat. Ha egy tévéműsor erkölcstelen, kapcsoljátok ki! Ha egy film túl nyers, menjétek ki! Ha egy kapcsolat kezd helytelenné válni, szakítsátok meg! Lehet, hogy ezeknek az élményeknek a zöme – legalábbis kezdetben – gyakorlati szempontból még nem gonosz, azonban csorbíthatja ítélőképességünket, eltompíthatja lelkeségünket, és olyan dologhoz vezethet, ami viszont már gonosz lehet. Egy régi mondás szerint egy ezermérföldes utazás is csupán egyetlen lépéssel kezdődik⁵, így hát vigyázzatok a lépteitekre!
- Az éjjeli tolvajokhoz hasonlóan olykor kéretlen gondolatok is bessurranhatnak az elménkbe. De attól még nem kell tágra nyitni előttük az ajtót, megkínálni őket teával és süttel, majd pedig megmutatni, hogy hol tartjuk az ezüst étkészletet. (Teát meg amúgy sem kellene felszolgálnunk.) Hajítsátok ki a gazfickókat! A léha gondolatokat cseréljétek reményt adó és örömteli

emlékekre, képzeljétek magatok elé olyan emberek arcát, akik szeretnek benneteket, és akiket nagyon megviselne, ha csalódást okoznátok nekik. Már jó néhány férfit megmentett a bűntől vagy az ostobaságtól az, hogy felidézte édesanyja, felsége vagy gyermeke arcát, aki valahol az otthonukban rá vár. Akármilyen gondolataitok is vannak, győződjétek meg róla, hogy csak azokat fogadjátok, melyek meghívóval érkeznek. Ahogy egy ókori költő mondta egyszer, akaratod kerekedjen felül a kívánságotod.⁶

- Segítsétek elő az Úr Lelkének jelenlétét, és legyetek olyan helyeken, ahol jelen van. Győződjétek meg róla, hogy ezek közt ott van a saját házatok vagy lakásotok is, megszabva ezzel, hogy milyen díszek ékesítik az otthonotokat, és milyen zenék és könyvek találhatóak benne. Ha részesültetek a templomi felruházásokban, olyan gyakran menjetek el a templomba, amilyen gyakran csak a körülményeitek megengedik. Ne feledjétek, hogy a templom Isten erejével fegyverez fel benneteket, az Ő dicsősége lesz körülöttem, és elküldi angyalait, hogy védelmezzenek titeket.⁷ Amikor pedig elhagyjátok a templomot, emlékezzetek rá, hogy a magatokkal vitt jelképeket soha ne hagyjátok figyelmen kívül, soha ne feledkezzetek meg róluk.

A legtöbb bajba került ember a végén így kiált fel: „Jaj, mit is gondoltam!”

Nos, akármit is gondoltak, annak nem volt köze Krisztushoz. Az Ő egyházának tagjaiként azonban életünk minden egyes vasárnapján magunkra vesszük az Ő nevét, és megígérjük, hogy „mindig emlékez[ünk] órá”⁸. Dolgozzunk hát keményebben, hogy emlékezzünk Őrá, különösen pedig arra, hogy „betegségeknek ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, ...megsebesítettett bűneinkért, ...és az ő sebeivel gyógyulánk meg”⁹. Ha minden egyes alkalommal, amikor vétkezünk, emlékeznénk arra, hogy nemcsak szereteteinknek okozunk ezzel fájdalmat, hanem Neki is, az minden bizonnyal hatással lenne cselekedeteinkre. Ha pedig bűnt követünk el, függetlenül attól, hogy az milyen súlyos volt, ugyanezen fenséges lény által mekkülhetünk meg. Ővé az egyetlen név az ég alatt, mely által bármely férfi vagy nő lehetőséget nyerhet a szabadulásra.¹⁰ Amikor szembesülünk vétkeinkkel, lelkünket pedig valódi fájdalom mardossa, a bűnbánó Almához hasonlóan a mi ajkainkról is felhangzik ez az életet megváltoztató könyörgés: „Ó Jézus, Isten Fia, irgalmazz nekem”¹¹.

Tésvérek, szeretlek benneteket. Thomas S. Monson elnök és a Fivérek szeretnek benneteket. De ami még ennél is fontosabb, Mennyei Atyátok is szeret benneteket. Ma a szeretetről kívántam beszélni. A valódi, igaz szeretetről, az iránta való tiszteletről és annak igaz képmásáról, ahogy az az emberiség erkölcsös társadalmában fellelhető; a szeretet szentségéről, mely egy házasság férfi és nő között van, a családról, melyet végső soron a szeretet hoz létre. A szeretet megváltó

megnyilvánulásáról próbáltam szólni, a megtestesült jószívúségról, melyre maga Krisztus kegyelme által tehetünk szert. Szükség szerint az ördögről, a gonoszról, a hazugságok és a bujaság atyjáról is szoltam, aki minden tőle telhetőt meg fog tenni, hogy meghamisítsa az igaz szeretetet, hogy közönségesse tegye vagy megszentégtelenítse azt, bárhol és bármikor is találkozunk vele. Ezen kívül azon vágyáról is szoltam, hogy elpusztítson bennünket.

Amikor napjainkban ilyen kísértésekkel nézünk farkasszemet, Nefihez hasonlóan nekünk is ki kell jelentenünk: „...ne[m] ad[ok] helyet többé lelkem ellenségének”¹². Vissza tudjuk utasítani a gonoszt. Ha elég elszántan és mélyről jövően akarjuk, akkor az Úr Jézus Krisztus megváltó hatalma képes lehet és képes is lesz kitaszítani ezt az ellenséget. Továbbá pedig megígérem nektek, hogy az Ő örökkévaló evangéliumának fénye újra felragyoghat és fel is fog ragyogni ott, ahol már attól féltünk, hogy az élet reménytelenül és menthetetlenül a sötétségbe vezetett. A Magasságos iránti hűségünk öröme és lényünk legjava legyen bennünk, miközben a szeretetünket, házasságunkat, társadalmunkat és lelkünket olyan tisztán tartjuk, amilyennek azokat Isten szánta. Ezért imádkozom Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Jákób 2:7.
2. Lásd például Henry Fairlie's excellent *The Seven Deadly Sins Today* (1978).
3. Lásd Fairlie, *The Seven Deadly Sins Today*, 175.
4. Lásd 1 Mózes 39:1–13.
5. Lao Tzu, in John Bartlett, comp., *Bartlett's Familiar Quotations*, 14th ed. (1968), 74.
6. Lásd Juvenal, *The Satires*, satire 6, line 223.
7. Lásd Tan és a szövetségek 109:22.
8. Tan és a szövetségek 20:77; lásd még 79. vers.
9. Ésaías 53:4–5.
10. Lásd Cselekedetek 4:12.
11. Alma 36:18.
12. 2 Nefi 4:28.